

[Ole Espersen]

været diskuteret også her i dag, nemlig spørgsmålet om forsørgelseskontrakter og retten for indvandrerne til at fratække i den skattepligtige indtægt, hvad der sendes til deres hjemlande i medfør af en forsørgelseskontrakt. Der har været rejst kritik mod udnyttelsen af dette fradrag, som der har mod en lang række andre fradrag, og en del af kritikken har utvivlsomt også her været berettiget. I lyset af en almindelig fradragssænering bør dette spørgsmål tages op. Det vil næppe være rimeligt at afskaffe indvandrerens ret til at fradrage beløb ydet efter disse kontrakter fuldstændigt, men det bør nok overvejes at sætte et vist maksimum for, hvor meget der kan fradrages.

Jeg har her nævnt nogle punkter, hvor det er folketinget og andre myndigheder, der først og fremmest er ansvarlige. Men i og med at integrationen jo finder sted, er der også andre dele af vores samfund, der bør inddrages. Danmarks Radio har en ganske særlig forpligtelse over for indvandrerne. Vi har efter min opfattelse ikke til fulde opfyldt, hvad der er naturlige forpligtelser, men der er et meget stort flertal i radiorådet, der har givet udtryk for, at det ønsker at skabe betydelig flere udsendelser på de vigtigste indvandrersprog i fremtiden, og jeg håber, det er en reform, der hurtigt kan gennemføres.

Fagbevægelsen har været meget aktiv, hvor det drejer sig om at hjælpe indvandrerne med deres problemer. Jeg håber, at den aktivitet fortsætter. Det er en selvfølge, at skal aktiviteten fortsætte, må fagbevægelsen kunne forvente, at regering og folketing er positiv over for de initiativer, der foreslås, men det ved jeg også vil være tilfældet.

Lad mig afslutningsvis sige, at integration eller optagelse i det danske samfund jo så langt fra skal være udtryk for en kunstig og tvungen lighedsbehandling på alle områder, tværtimod. En sådan fremgangsmåde vil virke modsat. Vi må erkende, at vi har forskellige skikke, og lukker vi øjnene for det, vil vi skabe modsætninger i stedet for det, vi gerne ville, nemlig forståelse.

Det, vi kan tilstræbe, er at finde veje til tilstande, hvor indvandrerne kan beholde de skikke, de ønsker at beholde, og samtidig fungere på en måde i forhold til danskerne, der er tilfredsstillende for begge parter.

Indvandrerne er tvunget til en indsats, ofte under meget vanskelige forhold, for at kunne

leve i vores land. For mange af os andre drejer det sig ofte kun om at vise lidt mere omtanke og lidt mere forståelse.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da nu både ordføreren for forespørgerne og især den socialdemokratiske ordfører har henvist til den delbetænkning, som skal være kommet ifølge pressen, vil jeg spørge, om det ikke var muligt for enten statsministeren eller justitsministeren at fremskaffe så mange eksemplarer, at vi øvrige ordførere også havde en vis mulighed for at vide, hvad det er man taler om.

Formanden:

Jeg skal for en ordens skyld gøre opmærksom på, at folketinget modtog et begrænset antal eksemplarer, der i går blev fremlagt i meddelelsescentralen.

Brixtofte (V):

Forespørgslen drejer sig om indvandrerfamiliernes situation og dermed om de udlændinge, der har etableret sig i Danmark med henblik på varig bosættelse. Det er vigtigt at skelne mellem denne gruppe af udlændinge, der har bosat sig i Danmark, og en anden gruppe, der kun midlertidigt har taget ophold med henblik på f. eks. at udføre et tidsbegrænset arbejde. Indvandrerne er stort set alle kommet til Danmark i 1960'erne, mens der hverken forud eller senere har været tale om nogen væsentlig indvandring til Danmark.

I 1950'erne var der tale om en større netoudvandring fra Danmark; mange danskere tog til Canada, USA, England og andre nordiske lande. Med den store økonomiske vækst i 1960'erne manglede Danmark arbejdskraft, og især i 1969 og 1970 var mangelen på arbejdskraft stærkt udtalt. I hvert af de to år var der netto tale om en indvandring på ca. 10.000 personer. Bruttotallene var langt større, og i 1972 var der således i alt 72.000 udlændinge fra ikke-nordiske lande, hvoraf 43.000 havde arbejdstilladelse.

I 1970'erne har der været stop for indvandring med henblik på at tage arbejde i Danmark. Kun i 1973, hvor stoppet blev lempet, var der tale om en væsentlig indvandring af udlændinge, der skulle arbejde i Danmark.